سیستان

خبر

به گزارش«توسن»: خشکسالی و نبود امکانات برای جذب سرمایه گذار به سیستان و از سوی دیگر مشکلات معیشتی و استفاده نکردن اصولی از مزایای مرز به عنوان یکی از پتانسیل های موجود در سیستان تنها در حد حرف و تعریف باقی مانده و عملاً شاهد پیشرفت چشمگیری در زمینه رشد اقتصادی و ایجاد فرصت اشتغال‌زا و درآمدزا نیستیم.

کارخانه آرد سیستان به عنوان یکی از فرصت‌های اشتغال‌زایی در منطقه به حالت خاموشی رفته است. این کارخانه واقع در شهرستان نیمروز سالهاست به جای آسیاب کردن گندم و تولید آرد، گرد و خاک حاصل از خشکسالی تالاب هامون را سرمه دستگاه‌های خود کرده است. کارخانه‌ای که زمانی برای بیش از ۱۰۰ نفر به صورت مستقیم اشتغال ایجاد کرده بود؛ اما امروز بدلیل مشکلات مالی و تأمین نشدن بودجه به تعطیلی کشیده است.

فرصت‌های اشتغال و سرمایه‌گذاری برای جامعه امروز سیستان نیاز ضروری و فوری است و اینگونه فرصت‌ها نباید با اندکی تلاش بسوزد و مردم سیستان حسرت به دل یک کارخانه بمانند.حدود یکسال و نیم از پیگیری و گزارش خاک خوردن و تعطیلی کارخانه آرد زابل از سوی این پایگاه خبری می‌گذرد و هنوز با گذشت این زمان خبری از راه‌اندازی مجدد این کارخانه نیست. در مصاحبه با حسین آزاد مدیرعامل کارخانه آرد زابل، وی عمده‌ترین مشکل و دلیل تعطیلی کارخانه را مواجه شدن با کسری منابع مالی و حمایت کمرنگ مسئولین اعلام کرد. وی گفت: راه‌اندازی مجدد کارخانه در صورت حمایت مسئولین استانی صورت خواهد گرفت.آزاد با اشاره به اینکه بخشی از منابع مالی تامین شده؛ افزود: در تلاشیم تا بتوانیم بخش دیگری از منابع مالی مورد نیاز کارخانه را تأمین کنیم. با بازگشایی مجدد کارخانه آرد تمامی کارگران بیکار شده دوباره به سر کار بر می گردند و ان‌شاالله این مهم در سال ۹۴ به وقوع خواهد پیوست.

دهمرده، فرماندار نیمروز در این خصوص گفت: تا سه ماه آینده فعالیت این کارخانه شروع خواهد شد. وی افزود: این کارخانه پس از ده سال فعالیت در سال ۸۷ بدلیل مواجهه با مشکلات مالی،کسری بودجه و عدم تخصیص سهمیه تعطیل شده است.

وی تصریح کرد: تولید روزانه این کارخانه ۲۰۰ تن بوده که حدود نیمی از سهمیه آرد روزانه حوزه سیستان را در بخش عشایری –روستایی و شهری تامین می‌کرده و برای ۲۰۰ نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم اشتغال‌زایی داشته است.

منبع:اوشیدا

خبر

توضیح دادستان زابل در خصوص شرایط تبعید مجرمان به نقاط مختلف کشور

به گزارش«توسن»، چند روز قبل انتشار خبری مبنی بر تبعید چند مجرم به زابل در فضای مجازی بازتاب گسترده‌ای داشت. گندم پرس در همین راستا گزارشی منتشر کرد و پس از آن نیز این موضوع به اطلاع دادستان زابل رسید؛ که وی توضیحاتی در این خصوص ارائه کرد.

بنا بر این گزارش نجفی در گفتگو با گندم پرس گفت: مساله تبعید مجرمان در کمیته‌ای خارج از قوه قضائیه تعیین تکلیف می‌شود و انتقال یا تبعید به شهرها با توجه به بدی آب و هواست و ربطی به دیگر شرایط یک شهر ندارد که گفته شود مثلاً زابل مشکل فرهنگی دارد به این دلیل مجرم به اینجا منتقل می‌شود؛ خیر اینچنین نیست و تنها بدلیل بدی آب و هوا و اینکه شرایط محیطی متهم تغییر کند این مورد بوجود می‌آید.

نجفی در ادامه افزود: کما اینکه این مساله در بسیاری شهرهای دیگر کشور که شرایط بد آب و هوایی دارند نیز وجو دارد و ما هم از زابل برخی از مجرمان که به مراتب حالت خطرناک آنها از تبعیدی‌های فرستاده شده به زابل بیشتر است را به دیگر شهرها تبعید می‌کنیم شاید بتوان گفت میزان افرادی که ما به دیگر شهرها تبعید می‌کنیم بیشتر از مجرمانیست که به زابل می‌آیند.

وی یادآور شد؛ تاکنون از ناحیه افرادی که به عنوان تبعیدی در شهر حضور داشته‌اند موردی مبنی بر ایجاد مشکل گزارش نشده است؛ چرا که این افراد به دلیل دوری از فضای جرم‌زای خود و حذف عوامل محیطی تاثیرگذار در ایجاد جرم توسط آنها عملا به افرادی آرام و تحت کنترل تبدیل می‌شوند این مساله نیز بدین سبب است که این افراد تحت نظر مستقیم هستند و نمی‌توانند مشکلی برای شهروندان بوجود آورند لذا از این بابت هم نگرانی وجود ندارد.

وی در خصوص رای دادگاه شیراز (تبعید ده مجرم به زابل) گفت: این رای در مراحل ابتدایی خود قرار دارد و تا اجرا فاصله زیادی دارد و حتی در صورت اجرایی شدن آن، این امر از اختیارات محاکم است که کدام شهر را به عنوان محل تبعید انتخاب کنند.

وی در پایان خاطر نشان کرد: مشکلات مردم سیستان بسیار زیاد است و رسانه‌ها باید صدای مردم باشند و مشکلات آنان را به گوش مسئولین برسانند و راهکار ارایه کنند و از درج مطالب بدون اطمینان از صحت و سقم آنها و یا از روی غرض‌ورزی خودداری کنند.

هم‌نفس با شن‌های روان

خانه‌ها پر از شن های روان، کوچه‌ها پر از شن‌های روان، کولرها پر از شن‌های روان و ریه‌ها نیز پر از شن‌های روان، در یک کلام سیستان مدفون در شن‌های روان، چاره‌ای باید که اندیشید.

هم‌نفس با شن‌های روان

مردم سیستان سالهاست با طبیعتِ نامهربان در جنگ و ستیزند، جنگی بس خانمانِ برانداز که گویا بشر توان مقابله با آن را ندارد؛ جدالی که نفس‌ها را در سینه حبس می‌کند و گاها جان می‌ستاند.

... و اما برنده این میدان جنگ طبیعتِ خشن با شن‌های روان و خشکسالی ۱۷ ساله است و رفته رفته در حال عقب راندن سیستانیان از خانه و کاشانه‌شان است.

طبیعت این سامان قرنهاست که گاهی مهربان و گاهی خشن می شود اما هیچگاه خشونتش به این طولانی نبوده است؛ همسایگان شن‌های روان می‌گویند: قهر طبیعت به تنهایی نمی توانست این همه طولانی مدت باشد یقین داریم دست انسان‌هایی در آنسوی مرزها خشم طبیعت را برانگیخته اند زیرا راه را بر آب هیرمند بسته اند و هامون را به خشکی کشانده‌اند که بر اثر آن طبیعت به قهر آمده و تر و خشک را با هم می‌سوزاند.

روایت همخانگی با تل ماسه های غول آسا داستانی است که سینه به سینه در سیستان بین نسل ها چرخیده است، شاید گرمای هوا باعث نامهربانی بادها می شود که یک باره چندین تن ماسه را بر سر تشنگان همیشه ی هامون می ریزند.

باد، خاک، گرما و آفتاب سوزان عناصر تشکیل دهنده جوی سیستان است که بیشتر ایام سال دست در دست هم به سراغ ساکنان آن می آیند و شرایط زندگی را سخت می کنند و گاه که یک به یک می آیند نیز آثار ویران کننده ای بر جای می گذارند به طوری که بارها شاهد بوده ایم که زابل گرمترین شهر کشور اعلام می شود.

شن های روان که از حجم عظیمی از ماسه ها و خاک تشکیل شده اند با وزش شدید باد به طور دیوانه وار به حرکت در می آیند به گونه ای که علاوه بر تنگ کردن راه نفس مردم، خانه های آنان را نیز مدفون می کند و مردم نیز چاره ای جز همسایگی با شن های روان ندارند.

بادهای موسمی ۱۲۰ روزه از قرنها پیش در سیستان جریان داشته اما تا سالها پیش این بادها نعمتی برای مردم این سامان بود و نه تنها سیستان بلکه جنوب استان نیز از برکت این بادها بهره مند بودند زیرا بادهای ۱۲۰ روزه وقتی از روی تالاب و دریاچه هامون وزیدن می گرفت چون سامانه سرمایشی شهرهای زاهدان و خاش و غیره را خنک می کرد بگونه ای که شبهای بهاری زاهدان حتی در تابستان لذتبخش بود.

حال چه شده است که به یکباره بادهای ۱۲۰ روزه به ۱۸۰ روزه تبدیل شده و از همه مهمتر ویرانگر شده است.

تالاب بین المللی هامون که در گذشته های نه چندان دور منبع سرسبزی و نشاط برای تمامی جانداران اعم از انسان و حیوان و گیاه بود اکنون بر اثر خشک شدن رگ حیاتش ‹هیرمند› به صحرایی لم یزرع تبدیل شده و دست بر گلوی تشنه مردم سیستان گذاشته و عامل خفگی آنان شده است.

چرای بی رویه دام در بستر هامون و از بین رفتن پوشش گیاهی از یک سو و برداشت غیر قانونی شن از کف این تالاب از سوی دیگر و رفت و آمد دامها و خودروهای حامل کالاهای قاچاق بستر این دریاچه را به منبع و کانون گرد و غبار تبدیل کرده است تا مردم را از خانه و کاشانه شان فراری دهد.

یکی از کامیونداران شهرستان زابل که خود را ‹م.ب› معرفی کرد، می گوید: شن های شسته ای که باید از کارخانه ها خریداری شود بسیار گران و کم مشتری هستند.

وی افزود: معمولا شن ها را شبانه از کف دریاچه جمع آوری و بارگیری می کنیم که هم از لحاظ قیمت مناسب تر است و هم مشتری بیشتری دارد.

وی ادامه داد: هر شب از ساعت ۲ تا ۳ بامداد به همراه دو کارگر که مسیر دریاچه را به خوبی می دانند به سطح دریاچه می رویم و پس از یک ساعت بارگیری، صبح شن ها را برای فروش به بازار می رسانیم.

اگر بر بلندای کوه خواجه که تنها بر آمدگی زابل و در وسط دریاچه خشک هامون قرار دارد بایستید، شاهد چرای دام هایی دور تا دور خود خواهید بود که این دام ها متعلق به عشایر و دام داران منطقه است.

هنگام توفان، خاک از سطح دریاچه برخاسته و به سراغ مردم می آید تا نفس های آنان را به شماره بیاندازد.

همسایگان تپه‌های شن می‌گویند: کجاست دستانی که یاریگر ما باشد؛ سالهاست با مشقت در زیر شلاق‌های باد و شن های روان بدنهای ما تاول زده، یاریمان کنید تا سیستان را دو باره از نو بسازیم.

شماری از روستاییان شهرستان هیرمند به خبرنگار ایرنا گفتند: اینجا خاک و وطن ماست و با جان و دل از آن پاسداری می کنیم، هر چند قهر طبیعت دامنگیر مان شده اما همچنان با آن مقابله می کنیم به امید روزی که سیستان دو باره جان گیرد و به دیگر مناطق نیز جان دهد.

مردم و کارشناسان بهداشتی می گویند: خاکهایی که به وسیله باد به روستاها و شهرها منتقل می شود هوا را آلوده و ساکنان منطقه را دچار بیماری های تنفسی از جمله آسم و سل می کند.

همین معضل و پدیده سیستان را به کانون بیماری سل کشور تبدیل کرده است.

رییس مرکز هماهنگ کننده سل شهرستان زهک در این باره به خبرنگار ایرنا گفت: گرچه بیماری سل سال ها قبل از افغانستان به سیستان آمده اما اینک باید این حقیقت را بپذیریم که سل به بیماری بومی این منطقه شده است.

وی افزود: گرد و خاک یکی از عوامل اصلی تشدید کننده بیماری سل است که با از بین بردن مژک های ریه، افراد را در مقابل این بیماری آسیب پذیر می کند.

وی ادامه داد: اعتیاد نیز با ضعیف کردن بدن افراد، شرایط ابتلا به سل را در آن ها افزایش می دهد.

وی تصریح کرد: بیماری سل در محیطی که هوا به راحتی جریان داشته باشد و نور خورشید به اندازه کافی به آن برسد در طول ۵ دقیقه از بین می رود.

رئیس مرکز هماهنگ کننده سل شهرستان زهک با بیان اینکه بیماری سل ویژه جهان سوم است گفت: هوا تنها راه انتقال این بیماری است.

شن‌های روان با حجم عظیمی از خاک و ماسه عاملی برای انتقال بیماری های تنفسی شده اند.

اما آنچه در این منطقه از بیماری‌های تنفسی هم برای افراد خطر برانگیزتر است حرکت این شن‌ها به خانه‌ها و مدفون کردن اراضی کشاورزی و محل زندگی مردم است. مالچ پاشی بر روی این تپه‌های شنی [illegible] حرکت آن‌ها [illegible]

آمنه بارانی یکی از روستاییان شهرستان هیرمند به عنوان کانون اصلی حرکت شن‌های روان، می‌گوید: شن‌های روان خانه من را ویران کردند، وقتی که شن ها مانند یک انسان به درون خانه من وارد می شدند احساس می کردم که این همان دشمن دیرینه ای است که سال ها در جوار خانه‌ام زندگی میکرده، راه می رفت و نفس می کشید و امروز قصد تصاحب خانه ام را دارد.

وی ادامه داد: این تنها مشکل من نیست، این اتفاق برای نیمی از روستای ما رخ داده است.

وی تصریح کرد: دولت همکاری لازم را ندارد زیرا باید قبل از اینکه این ماسه ها شروع به حرکت کند جلوی آنها گرفته شود.

علی بامری ساکن روستای نادر در نزدیکی مرز شهرستان زهک گفت: سال ها قبل عملیات مالچ پاشی در این منطقه انجام شد که هم باعث گرمای بیش از حد در اطراف خانه ها و هم موجب از بین رفتن زمین های کشاورزی ما شد.

وی خاطر نشان کرد: مدتی این مالچ ها حرکت شن های روان را کند کرد اما به دلیل شکننده بودن این مواد در سطح ماسه ها، پس از عبور حیوانات از روی آن ها شکسته و از بین می رود.

مالچ پاشی به دلیل وجود مواد شیمیایی در ماده مالچ ، عوارض زیست محیطی زیادی به همراه دارد که دربرخی موارد جبران ناپذیر است.

در حال حاضر مالچی که در بیابان های کشور استفاده می شود، فرآورده شیمیایی است و بعد از پاشیده شدن در منطقه مورد نظر، محیط را کاملا سیاه می کند و این باعث بالا رفتن درجه حرارت در آن منطقه می شود.

همچنین مواد شیمیایی ماده مالچی دارای بوی بدی است و به علت سیاه بودن مثل این است که آن بخش از زمین آتش گرفته است و در نتیجه به مرور محیط زیست منطقه از بین می رود، این در حالی است که اثر مالچ بعد از چند سال از بین می رود و در برخی مناطق دست اندرکاران دوباره آن را تمدید می کنند.

یکی از روش های جلوگیری از حرکت شن های روان در مناطق بیابانی و شن زار کاشت بوته های سازگار با کم آبی و شن زارهاست.

در این روش گیاهان سازگار با آب و هوای منطقه، مستقیم و بدون کاربرد مالچ یا احداث [illegible] کاشته می [illegible] عملیات کشت [illegible] و جامعه [illegible] ایجاد [illegible] تپه هایی [illegible] و ارتفاع آنها [illegible]

[illegible] اظهار داشت: با [illegible] شهرستان [illegible] با دریاچه هامون که عامل اصلی ایجاد گرد و خاک در منطقه شده است، احیا پوشش گیاهی این دریاچه یکی از اولویت های این فرمانداری است.

محمد حسن دهمرده خاطر نشان کرد: تنها با تعامل، همکاری و همراهی مردم و توجه ویژه مدیران و مسوولان می توان این مشکل را حل کرد.

وی ادامه داد: بادهای سیستان همزاد با پیدایش این منطقه بوده و هیچگاه نمی توان از وزش این بادها جلوگیری کرد اما جلوگیری از پدیده گرد و غبار و خاک امکان پذیر است.

عمده شن های روان و تپه های ماسه ای در سیستان در منطقه هیرمند که هم مرز با افغانستان است وجود دارد.

فرماندار شهرستان هیرمند گفت: با اقدامات سازمان منابع طبیعی برای تثبیت شن های روان و ایجاد پوشش گیاهی و آب گیری اندک تالاب هامون مشکل شن های روان تا حد زیادی رفع شده و میزان این شن های روان کاهش چشم گیری داشته است.

محمد علی پیری افزود: برای جلو گیری از این پدیده همکاری تمام ارگان ها و مردم لازم است.

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری سیستان و بلوچستان نیز چندی قبل در گفت و گویی اظهار داشت: بر اساس مصوبه سفر ریاست محترم جمهور و کمک استاندار، چهار میلیارد تومان برای تثبیت شن های روان استان تخصیص یافت.

عبدالباسط پاکزاد با بیان اینکه امسال یک میلیون و ۵۰۰ هزار اصله نهال در هفته منابع طبیعی توزیع می شود، افزود: ۱۵ الی ۲۱ اسفند هر سال به نام هفته منابع طبیعی و آبخیزداری نامگذاری شده است و برنامه های مختلفی در کل کشور در این ایام اجرا می شود.

وی اظهار داشت: مشارکت مردمی به عنوان یک حلقه مفقوده در عرصه های منابع طبیعی استان محسوب می شود و بر این اساس تمام سعی و تلاش ما مشارکت گیری از مردم در راستای حفاظت و توسعه این اراضی است.

منبع:ایرنا

خبر

باد های ۱۲۰ روزه سیستان یا کابوسهایی به رنگ خاکستری / تازیانه نعمت های که در سیستان فراموش شدند

به گزارش «توسن»:بادهای ۱۲۰روزه سیستان که در بخش شرقی سرزمین ایران برای مدتی از سال حاکمیت می یابند.

محدوده وزش این بادها را خراسان جنوبی تا سیستان و زمان آن را فصل تابستان بیان کرده اند. بنا به نوشته دکتر علیجانی در کتاب آب و هوای ایران ، باد ۱۲۰ روزه سیستان در دوره گرم سال یعنی از ۱۵ خرداد تا ۱۵ مهر به مدت ۱۲۰ روز از ارتفاعات شمال شرقی ایران به سرزمین های جنوب شرقی ایران می وزد. به گفته وی این بادها در دامنه جنوبی البرز بسیار مطبوع و خنک است ، اما پس از عبور از بیابانهای خشک دشت کویر و دشت لوت بسیار گرم و خشک می شود به طوری که در سیستان و بلوچستان پوشش گیاهی را از بین می بردو خسارات جبران ناپذیری را ببار می آورد.

باد لوار در سیستان

این باد ادامه بادهای موسمی اقیانوس هند است که منطقه سیستان را در بر گرفته و با جهت شمال شرقی– جنوب غربی می‌وزد.

در بین بادهای محلی ایران، بادهای ۱۲۰ روزه سیستان شهرتی خاص دارند که محدوده وزش آن را خراسان جنوبی تا سیستان و در فصل تابستان می باشد. باد ۱۲۰ روزه سیستان در دوره گرم سال یعنی از ۱۵ خرداد تا ۱۵ مهرماه به مدت ۱۲۰ روز از ارتفاعات شمال شرقی ایران به سرزمینهای جنوب شرقی ایران می وزد.

در سیستان و خصوصاً زابل نامگذاری باد مذکور بیشتر از عامل زمان تا هر چیز دیگری نشأت می گیرد. از آن گذشته این بادها واقعاً در زابل دارای جهت مشخص تر و ثابت تر ،سرعت بیشتر و زمان مشخص تری می باشند که به طور متوسط هر ساله حدود ۱۲۰ روز تداوم می یابد. سرعت این باد بعضی اوقات به ۱۱۰ تا ۱۲۰ کیلومتر در ساعت می‌رسد که در نهایت باعث انتقال ماسه‌های بادی، فرسایش خاک، پرکردن نهرها و کانال‌های آبرسانی و تعدیل درجه حرارت در فصل تابستان می‌شود. این بادهای ۱۲۰ روزه که زمانی وجودش موجب سردی این دشت بوده و سبب آسایش مردم، اینک منطقه را به جهنم تبدیل کرده است و تنها در این منطقه این بادها که می تواند موجبات ایجاد فرصتهای شغلی و تولید انرژی کند تنها موجبات افزایش بیماریهای ریوی و تنفسی را بر مردمان فراهم نموده است و انگار در سیستان، باد ، خاک و خورشید بلای جان انسانها شده ! نعمت های که یادمان رفته نعمت خداوند هستند و شاید ما استفاده بهینه از این نعمت ها را نیاموخته ایم و تنها تازیانه این نعمت ها را بر جان خریده ایم .

علیرضا خسروی کارشناس و رئیس میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری شهرستان زابل در این خصوص اظهار داشت: سرزمین کهن سیستان از جمله مناطقی محسوب می گردد که دارای شرایط خاص اقلیمی و جغرافیایی است شرایطی که در افکار عامه مردم بسیار ناشناخته است، یکی از شریط خاص وجود بادهای ۱۲۰ روزه این منطقه است .

خسروی با بیان اینکه جریان باد سیستان در کلیه فصول برقرار است،افزود:در قدیم الایام از باد در سیستان بهره گیری فراوانی می شده از جمله خار خانه ها (کولرهای طبیعی منازل)، یخ دانها، باد گیرها و آس بادها به طوری که این منطقه به عنوان خاستگاه آسباد در دنیا لقب گرفته است.

وی تصریح کرد: به گواهی بسیاری از محققان داخلی و خارجی، ایرانیان اولین ملتی بودند که باد را مهار کردند و از آن به عنوان محرکه آسیاب و چرخ چاه بهره گرفتند.

رئیس میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری سیستان اظهار داشت: در بررسی های تاریخ، درباره بهره گیری از نیروی باد در کتاب های مربوط به انرژی باد، با صراحت به این نکته اشاره شده است که اولین آسیاب های بادی را ایرانیان در سیستان ساختند.

وی با بیان اینکه سرزمین سیستان و دشت خواف، باد معروف ۱۲۰ روزه ای دارد،گفت: بطور قطع همین امر مردم منطقه را به فکر بهره گیری از این نیرو انداخته وموجب اختراع آسباد در دور دست تاریخ در این بخش از سرزمین ایران شده است.

خسروی یادآور شد: در سیستان از دیرباز آسیاب های بادی زیادی وجود داشته که با توجه به وجود نعمت و نام سیستان به عنوان انبار غله ایران و از طرفی وجود بادهای مداوم، مردم آن زمان را به فکر ساخت آسیاب های بادی انداخت که آثار آنها در گوشه و کنار سیستان دیده می شود. و حتی تا سالیان اخیر نیز کاربرد و مورد استفاده قرار می گرفتند، که از جمله یکی از آنها در روستای ده کول پشت آب زابل برجا مانده است.

منبع :پایگاه خبری اوشیدا

تدابیر مسئولان در گرمای شدید سیستان خشک شد/لب های ترک خورده سیستانی ها بعد از افطار هم تشنه است

به گزارش«توسن»، هنگامی که سازمان هواشناسی اعلام کردند در سه روز گذشته زابل در شمال استان با دمای ۴۸ درجه سانتی‌گراد گرم‌ترین نقطه کشور است تصور می شد، مسئولین استانی در این شرایط بحرانی توجه بیشتری به مردم شمال استان داشته باشند.

بی توجهی مدیران عالی استان در مرکز به مردم سیستان گلایه های را در پی داشته و برخی از آنان معتقدند دولت چندان مصر به حل این معضل دیرینه منطقه سیستان نیست.

مردم شرایط بسیار سختی را در منطقه سپری می کنند و در کنار طوفان شدید و گرد و خاک این بارها گرمای طاقت فرسا و بی آبی شدید مشکلی بزگتر بر مشکلات مردمان این دیار افزوده است.

در حالی مردم شمال استان با این مشکلات دست و پنجه نرم می کنند که بی آبی در روستاهای این منطقه بی داد می کند و مردم حالا به اندازه خوردن هم آب ندارند و برای فرار از تشنگی خانه خود را ترک کرده اند.

فرماندار هیرمند در توضیح اینکه چرا امسال نیز مشکل قطع آب در شهرستان هیرمند مانند گذشته در حال تکرار است می گوید: در جلسه عمومی هم گفتم که ما توجیهی برای مردم نداریم، اصلا دیگر نمی‌توانیم چیزی بگوییم، چه بگوییم؟ یک‌سال از این قضیه گذشته، ما این قدر تاکید

کردیم ولی آقایان متولی امر خیلی کاری نکرده‌اند، حتی مصوبات جلسات را هم اجرا نکردند.

عضو شورای شهرستان هیرمند، در این باره در گفتگو با یک رسانه بیان داشت: آب شرب در روستاهای کیخا، لنگر بارانی، عبدالله بارانی، کنگ امامداد، محمدحسین بارانی، لکزایی، دراز، خاکسفیدی، شندک کیان آباد، شندک غلام رسول، صفرزایی، ملا نورمحمد، قلعه‌کولک، دولت‌آباد و گرگیچ از یک ماه گذشته تاکنون قطع بوده و تنها در ساعات معینی از روز وصل می‌شود.

به گفته عباس نخعی طولانی‌شدن قطع آب در برخی روستاهای شمال سیستان و بلوچستان سبب شده که تعدادی از روستاییان برای فرار از گرما و بی‌آبی به شهر زابل در مرکز سیستان پناه ببرند.

وی با بیان اینکه جلسات زیادی از سوی فرمانداری برای رفع این مشکل برگزار شده است، افزود: بر اساس دستور فرماندار هیرمند قرار شد که آب و فاضلاب در یک برنامه زمان‌بندی شده جریان آب را در بین ساعت‌های دو تا چهار بامداد، ۱۰ صبح تا ۱۶ بعدازظهر و ۲۰ تا ۲۱ برقرار کند که متاسفانه هرگز این اتفاق نیفتاد، اکنون هم تنها برخی از روستاها از ساعت ۱۰ صبح تا ۱۴ آب دارند.گرمای هوا و بادهای ۱۲۰ روزه تحمل بی‌آبی را برای روستاییان شمال سیستان و بلوچستان دشوار کرده است.

گفتنی است، بر اساس آمارهای هواشناسی دمای هوای شمال سیستان و بلوچستان در ۲۸ روز از یک ماه اخیر بین ۴۰ تا ۴۸ درجه سانتی‌گراد بوده که در این مدت روستاییان روزه‌دار شهرستان هیرمند مانند پنج بهار و تابستانِ گذشته، همچنان با قطع آب‌شرب مواجه شده و بدون وسایل سرمایشی سرکرده و می‌کنند.

البته بحران کم آبی در سیستان و بلوچستان تنها مربوط به شمال استان نیست و شهر زاهدان و مناطقی جنوبی سیستان و بلوچستان هم درگیر این بحران هستند.

زمزمه های جیره بندی آب این روزها در حالی در تمام شهرهای استان به گوش می رسد که محمد صدیق دهواری معاون بهره برداری شرکت آب و فاضلاب سیستان و بلوچستان در گفتگو با یک رسانه می گوید: در صورتی که مصرف بی رویه آب در این فصل از سال که هوا به شدت گرم است ادامه یابد مجبور به جیره بندی آب می شوند.

بحران کم آبی در حالی دامنگیر مردم شمال استان شده است که سدهای چاه نیمه در شهرستان زهک است، این سدها علاوه بر تامین آب شرب این شهرستان، وظیفه تامین آب شرب چهار شهرستان شمالی دیگر استان و زاهدان در فاصله ۲۴۰ کیلومتری از این سد را بر عهده دارد. اما مشکل اساسی این منابع آب، وابستگی آنها به افغانستان است.

مشکلی که علی رغم وعده های بی شمار مسئولان محلی و کشوری در حل آن تا کنون درد کهنه مردم سیستان را دوا نکرده است، درحالی مسئولین محیط زیست و دولت تدبیر و امید از رایزنی با مقامات افغانستان می گویند که شهرها و روستاهای زابل هر روز خالی تر می شوند و مردم برای زنده ماندن خانه و کاشانه خود را رها می کنند.

منبع:ایرنا

بلوچستان

شهیده بلوچ پرواز ۶۵۵

به گزارش توسن به نقل از عصر هامون، تنش داغ بود شور و شوق داشت بی‌بی ملک خیلی وقت بود که خود را برای این سفر آماده کرده بود. نفس عمیقی کشید. به مهماندار که به مسافران نکات ایمنی را توضیح می‌داد نگاهی انداخت. کمی بعد هواپیما بر فرازآسمان اوج گرفت.آسمان آبی و ابرها نیلگون. مرغان دریایی بر فراز خلیج همیشه فارس اوج می‌گرفتند انگار تا عرش می‌رفتند و برمی‌گشتند. دریا با شکوه می‌خروشید موج‌ها را روانه‌ی ساحل می‌کرد و دمی بعد دوباره آرام می‌گرفت. هواپیمای یک‌سر سپید، با آرم جمهوری‌اسلامی در حال پرواز بود. آدم‌های زیادی سوار بودند. مقصد دبی بود و حالا در حال گذر از کرانه‌ی خلیج بودند.

بی‌بی ملک، معلم جوان و با جسارتی بود که تمام عمرش صرف تحصیل و آموختن علم و دانش به کودکان شده بود. همه چیز خوب وآرام بود، خانواده‌های زیادی در هواپیما بودند. مهمانداری را دید که برای یک نوزاد که در آغوش مادرش خوابیده بود بالش آورده. مهماندار با مهربانی بالش را زیر سر بچه گذاشت و لبخندی نثار زن کرد. هواپیما که تغییرمسیر می‌داد احساس سرگیجه می‌کرد. همیشه از جاهای بلند می‌ترسید.بی‌بی‌ملک چشم چرخاند و از پنجره به بیرون نگاهی انداخت شهر بندر عباس درست مانند یک ماکت کوچک دیده می‌شد. زن جوان چشمانش را بست و نفسی به آسودگی کشید می‌خواست کمی بخوابد اما ناگهان صدایی مهیب برخواست جو آرام درون هواپیما در یک لحظه‌ی باور نکردنی تغییر کرد کودکان وحشت زده شده گریه می‌کردند همه هراسان شده بودند. ندایی در دلش می‌گفت: دیگر هرگز بچه‌های کلاسش را نمی‌بیند پدر و مادرش را شهرش را و دوستانش را.

سپس هواپیمای ایرباس ایرانی توسط موشک آمریکایی برفراز آبهای خلیج‌فارس به‌دوقسمت شد.

آن روز هواپیمای مسافربری جمهوری اسلامی ایران به دست عوامل شیطان بزرگ(آمریکا) در آبهای خلیج همیشه فارس غرق شد.

شهیده بی بی ملک نارویی معلم ۳۴ ساله نصرت آبادی تنها زن مسافر بلوچ پرواز آسمانی ۱۲ تیر ماه ۶۷ از خطه سیستان و بلوچستان بود.

خبر

دشمن در فکر ایجاد ناامنی در کشورهای اسلامی از جمله ایران است

به گزارش «توسن»، امام جمعه مسجد مکی اهل سنت و مدیر حوزه علمیه دارالعلوم زاهدان حادثه انفجار مسجد برادران شیعه در کویت را به شدت محکوم کرد.

مولوی عبدالحمید اسماعیل زهی در خطبه های نماز جمعه این هفته اهل سنت زاهدان گفت: فردی که این جنایت را انجام داد به ظاهر مسلمان است زیرا به خاطر افراط و تندروی دست به چنین جنایتی زده و مسلمانان روزه دار را در مسجد به عنوان امن ترین مکان در دنیا به خاک و خون کشیده است.

وی تندروی و افراط را بسیار خطرناک دانست و اظهار داشت: امروزه تندروی و افراط گرایی بالاترین تهدید برای جهان اسلام محسوب می شود.

وی تاکید کرد: فردی که گرفتار افراط گرایی شود این مساله را در نظر نمی گیرد که کشتن انسان های بیگناه و منفجر کردن مسجد چه جنایت بزرگ و هولناکی است.

وی خاطرنشان کرد: این جنایت فقط در کویت رخ نداده بلکه چندین مسجد و مراکز مذهبی دیگر نیز در کشورهای مختلف مورد حمله و تخریب قرار گرفته در حالی که حمله به مکان های مذهبی و نمازگزاران از دیدگاه شریعت اسلام کاملا مردود است.

امام جمعه مسجد مکی اهل سنت زاهدان این گونه اقدامات را نشانه افراط گرایی دانست و گفت: باید اقشار مختلف جامعه به ویژه جوانان را از تنگ نظری و افراط گرایی بر حذر داریم.

وی افزود: افراط گرایی از جانب هر قشری در هر لباسی که انجام شود مردود و محکوم است.

وی از برادران شیعه و سنی و همه مسوولان در خواست کرد که بیدار و هوشیار باشند، زیرا دشمن در فکر ایجاد ناامنی در کشورهای اسلامی از جمله ایران است.

مولوی اسماعیل زهی اظهار داشت: جامعه اهل سنت به عنوان بازویی برای برادران شیعه و نظام برای دفاع از ایران اسلامی و عمران و آبادانی منطقه از هیچ تلاشی فروگذار نیست.

منبع:ایرنا

«چکن‌دوزی»؛
نور چشمی زنان بلوچ
در بوته فراموشی

به گزارش«توسن»، سوزن دوزی و چکن دوزی دختران بلوچ یکی از ظریف ترین هنرهای دستی ایران است که با وجود برخورداری از قدمت چند هزار ساله و زیبایی چشم نواز، این روزها با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می کند و رونق سابق را ندارد. هنرهای سنتی و صنایع دستی هنری عجین شده با دست و دل هنرمند است و صنایع دستی علاوه‌بر جاذبه های هنری، فرهنگی و بومی از ویژگی های ممتاز اقتصادی از جمله ارزش افزوده بالا، عدم وابستگی تولید به کشورهای خارجی، سهولت کسب مهارت و عدم نیاز به سرمایه گذاری بالا، عدم عوارض سوء زیست محیطی و قابلیت ایجاد همه مکانی و همه زمانی، تامین مواد اولیه از داخل کشور و سایر مولفه های مزیت دار اقتصادی برخوردار است و می‌تواند جمعیت وسیعی به ویژه زنان را مشغول به کار کند که اگر حمایت‌هایی از آن صورت نگیرد هر روز بیش از گذشته به فراموشی سپرده می شود و شاید روزی برسد که تنها نامی از این هنرهای ارزشمند در کتاب‌ها به یادگار بماند.

به این هنر ارزشمند زنان بلوچ نه تنها از دید یک هنر میتوان نگاه کرد بلکه آن را می توان به عنوان یک شغل و اشتغال زایی تلقی کرد و همانند سایرصنعت ها و هنرهای مردمان ایران زمین مثل فرش بافی و قالی بافی و...آن را به یک تجارت جهانی تبدیل کرد. در شرایط فعلی که مسئله بیکاری و ایجاد اشتغال مولد همراه با افزایش تولید داخلی و توسعه صادرات غیرنفتی و فراهم کردن زمینه مشارکت آن در فعالیت های اقتصادی و اجتماعی مهمترین دغدغه مسئولین نظام و از برنامه های توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور به شمار می رود اهمیت و نقش بسزای صنایع دستی بیش از گذشته احساس می شود.

عمده ترین منطقه تولید سوزن دوزی شهرستان های «نیشکهر، فنوج و ایرانشهر» است و به صورت پراکنده در سراسر سیستان و بلوچستان نیز می توان اشتغال به این نوع هنر دستی را مشاهده کرد.

سازمان بسیج سازندگی حمایت از کارگاه‌ها و تعاونی‌های چکن دوزی را با هدف کمک به تحقق اقتصاد مقاومتی و اشتغالزایی در دستور کار قرار داده که با استقبال مردم سیستان و بلوچستان نیز روبرو شده است.

وی از احداث خانه صنایع دستی در استان خبر داد و افزود: کارگاه صنایع دستی در مناطق حاشیه نشین و پرجمعیت استان با کمک شهرداری به زودی احداث می‌شود.

هنر دست دختران بلوچ را احیا کنید

۳۰۰ تن از مسئولان محلی و هنرمندان چکن دوز با امضاء طوماری ضمن تشریح هنر با ارزش مردم سیستان و بلوچستان، خواهان توجه مسئولان استانی و کشوری برای احیاء سوزن دوزی و چکن دوزی شده‌اند.

متن این طومار به شرح زیر است:

بلوچستان، این خطه گسترده و خشک، با مردمان سخت کوش و خستگی ناپذیرش خاستگاه یکی از ظریف‌ترین هنرهای دستی ایرانی نیز هست و آنچه ساکنان این منطقه از دیر باز پیشکش سایر هموطنان خود و نیز ساکنان دیگر نقاط جهان کرده اند تلفیقی صمیمانه از صبر و هنر زنان و دختران هنرمندی است که در هیات سوزندوزی هایی ظریف و جذاب متجلی است . هنر صنعت ارزنده ایی که فقط میتوان نور چشم زنان بلوچ نامیدش و نه هیچ چیز دیگر...

بدون تردید سوزندوزی بلوچ را باید در زمره یکی از اصیل‌ترین و جالب ترین صنایع دستی کشور بحساب آورد. این صنعت که در آن ذوق و خلاقیت زنان سوزندوز به صورت طرحهای سنتی محلی که بیانگر خصوصیات و ویژگیهای هر منطقه است خلاصه می گردد، امروزه در میان صنایع هنری و سنتی کشور مرتبه و مقام بسیار والایی دارد.

در مناطق شهری و روستائی بلوچستان کمتر زن یا دختری را می توان یافت که با این هنر اصیل و ارزنده آشنائی نداشته باشد و اصولا سوزندوزی آنچنان با زندگی زن بلوچ آمیختگی یافته که وقتی درصدد یافتن منشا و مبدا آن برآئیم در این کار توفیقی چندان نخواهیم یافت زیرا هر دختر بلوچ از سنین کودکی ، ضمن آموختن و انجام امور مربوط به خانه داری موظف به فرا گرفتن سوزندوزی نیز هست و به سبب دخالتی که سلیقه های گوناگون در تهیهی نوارهای سوزندوزی دارد می توان طرحها و نقشهای متنوع و اصیل سوزندوزی را در منطقه ی بلوچستان مشاهده نمود. بر این اساس می توان به جرات گفت تقریبا تمام دختران وزنان بلوچ که در فاصله سنی ۱۰ تا ۴۵ سالگی قرار دارند با سوزندوزی آشنا هستند.

شناخت این هنر ارزنده توسط ساکنان سایر شهرها با افزایش تقاضا برای محصولات سوزندوزی و ازدیاد تولید در مناطق مختلف مقارن بوده است و از این رو انواع رومیزی، کوسن ، سفره، آباژور، پرده و غیره نیز توسط سوزندوزان تولید می شود.

مهمترین مراکز تولید سوزندوزی عبارت است از: اسپکه، هریدک، کوپچ ، پیپ، مته سنگ، چانف ، مهنت، ایرندگان، قاسم آباد، گشت، سوران، کله گان، بمپور، اسماعیل آباد و زاهدان.

در سوزندوزی به بیش از دو نوع ماده اولیه نیازی نیست: نخ و پارچه. سوزندوزان حسب امکانات و سلیقه از نخ دمسه بر(D.M.C.) یا از نخ های پاکستانی استفاده می کنند.

پارچه‌هائی که روی آن سوزندوزی انجام می‌گیرد یا پارچه پنبه‌ایی پاکستانی است که نازک و ریز باف بوده و برای محصولات پر کار در قطعات کوچک مورد استفاده قرار می‌گیرد و یا پارچه گاندی ایرانی است که معمولا به عرض ۱۲۰ سانتیمتر در بازار زاهدان بافت می‌شود.

معمولا سوزندوزان مستقلا به تهیه محصول می‌پردازند و در صورت کار گروهی پس از پیاده کردن طرح کلی، هرزن یا دختر سوزن دوز یک رنگ را تماما سوزندوزی می نماید و برای قسمت بعدی و استفاده از رنگ دیگر در تولید محصول آن را به هنرمند بعدی سپرده و این عمل تا خاتمه کار و تکمیل محصول ادامه می یابد. براثر اقداماتی که توسط سازمان صنایع دستی ایران به منظور شناساندن و معرفی محصولات سوزندوزی بلوچ بعمل آمده، عرضه فرآورده های تولیدی در منطقه مذکور از محدوده این استان پای فراتر نهاده و آوازه نقشهای اصیل و زیبای آن تا خارج از کشور و اقصی نقاط عالم راه یافته و با استقبال فوق العاده علاقمندان به محصولات هنری و سنتی ایران روبرو گردیده و در حال حاضر همه ساله مقادیری از نمونه های جالب و ارزنده اینگونه محصولات به ممالک مختلف جهان صادر می شود.

از نمونه های سوزندوزی ، فرآورده های تکمیلی نظیر: کیف، جای جوراب، قوطی سیگار، کیف بغلی، کیف پول خرد، جلد عینک، جای کلید، جای دستمال کاغذی، دستمال سفره، شلوار، کت ، مانتو، کراوات، پارچه ، کفش، کمربند، کیف، آباژور، چکمه، شلیته، بلوز، کاپشن، جلد آلبوم، قاب عکس و ... تهیه می شود.

زنان سیستانی و بلوچ صبور و بردبار از زمان های دور تاکنون همدوش مردان خود، با ذوقی سرشار، بیشتر وسایل خانه را به بهترین شکل درست می کردند و با نقوش زیبا می آراستند. از تهیه پارچه تا دوخت و تزئین پوشاک و بافت فرش، گلیم و جاجیم با زیباترین نقوش برجای مانده از آبا و اجدادشان که سینه به سینه منتقل شده، از دیرباز بر دوش زنان این دیار بوده است.

رهاورد اهتمام مردان و زنان این دیار برای تامین مایحتاج زندگی خود، هنری ممتاز و ارزنده از سرزمین کهن سیستان و بلوچستان است که پیوند تنگاتنگ این آثار با زندگی روزمره مردم، آنها را از سایر هنرهای ایرانی متمایز کرده است. اگر به نقوش بکار رفته در آثار هنری مردم این دیار بدقت بنگری، پیوند عمیق لحظه ها، باورها و قصه های مردانگی و غیرتمندی گذشتگان طی قرنهای متمادی در شکل گیری تمدن این منطقه را از حس خواهی کرد.

عمده ترین هنرهای سنتی و دستی سیستان و بلوچستان، «پشتی، گلیم، قالی، سیاه دوزی، سکه و آیینه دوزی، سوزن دوزی بلوچی، خامه دوزی، پریوار دوزی، حصیربافی، پرده بافی، سیاه چادر بافی، سفالگری، جواهر سازی، آویزدیواری از نوع اسفند، تولید ابزارآلات موسیقی، توتن و لنج سازی» است..

امروز هنر سوزن دوزی در سیستان و لوچستان بیشتر با نام بلوچ دوزی و پریواردوزی یاد می شود زیرا این هنر در منطقه سیستان اکنون به صورت خامه دوزی و سیاه دوزی انجام می گیرد و تا اندازه ای متمایز از سوزن دوزی بلوچستان است.

اهمیت سوزن دوزی در نقوشی است که بطور عمده به صورت اشکال هندسی پدید می آید و هنرمند با استفاده از ساده ترین مواد اولیه چون پارچه، نخ و سوزن، بی نظیرترین نقوش رنگی را از روی پارچه بوجود می آورد و در پریواردوزی از آینه های کوچک نیز استفاده می کنند.

سوزن دوزی به عنوان شغلی دائمی برای زنان بلوچ به شمار می رود که به طور عمده از این طریق امرار معاش می کنند و استفاده از رنگ، نوع نقوش و جنس پارچه ها رابطه مستقیمی با درآمد اقتصادی هر خانواده دارد.

نقش های نمادین روی پارچه ها در سوزن دوزی بلوچی با عقاید، باورها، طبیعت و معیشت مردم رابطه مستقیم دارد و تداوم این نقوش را می توان در سایر هنرهای سنتی استان از جمله سفال گری، گلیم بافی و قالی بافی به وضوح مشاهده کرد.

عمده ترین منطقه تولید سوزن دوزی شهرستان های «نیشکهر، فنوج و ایرانشهر» است و به صورت پراکنده در سراسر سیستان و بلوچستان نیز می توان اشتغال به این نوع هنر دستی را مشاهده کرد.

به این هنر ارزشمند زنان بلوچ نه تنها از دید یک هنر میتوان نگاه کرد بلکه آن را می توان به عنوان یک شغل و اشتغال زایی تلقی کرد و همانند سایرصنعت ها و هنرهای مردمان ایران زمین مثل فرش بافی و قالی بافی و...آن را به یک تجارت جهانی تبدیل کرد.

طرحها و نقش‌های لباس‌های بلوچی که طرفداران خاص خود را دارند را می‌توان به صورت انبوه تولید و روانه بازارها حتی در سطح جهانی کرد.

برای اینکه در عصر حاضر بخواهیم از طریق های مختلف مثل احداث کارخانه ها اشتغال زایی کنیم نیاز به هزینه ای هنگفت داریم اما بر خلاف آن هنر سوزن دوزی زنان بلوچ تنها وسایل مورد نیازش نخ وسوزن و پارچه ی مرغوب و... است از این طریق می توان برای هزاران نفر با کمترین هزینه اشتغال زایی کرد.

اکنون ما جوانان بلوچ می خواهیم این هنر را اعتلا بخشیده و به آن رونق بخشیم تا در اقتصاد مقاومتی نقش آفرینی کنیم و در این مسیر از مسئولان استانی و کشوری برای حمایت از ایجاد اشتغال از طریق توجه به هنرهای دستی یاری می طلبیم.

آموزش و ایجاد گنجینه صنایع دستی به زودی در سیستان و بلوچستان

کامبیز مشتاق‌گوهری مدیر کل میراث فرهنگی سیستان و بلوچستان در جمع خبرنگاران افزود: امروزه نباید به صنایع دستی نگاهی هنری و انتزاعی داشته باشیم چرا که صنایع دستی برای کاربرد در زندگی مردم تولید می‌شود.

وی ادامه داد: صنایع دستی تنها حوزه‌ای است که بدون کمک میراث فرهنگی و گردشگری همچنان زنده و پویاست و تولید سرمایه می‌کند و به فعالیت‌های خود ادامه می‌دهد.

همچنین صنایع دستی به تامین معیشت مردم کمک می‌کند و در واقع صنایع دستی کمکی برای ارتقای سطح معیشت مردم و راهکاری برای بالا بردن و توسعه سطح اقتصادی خانواده‌ها است.

مشتاق گوهری، مهمترین برنامه و فعالیت میراث فرهنگی را طراحی محصول و بازاریابی، عنوان و خاطرنشان کرد: یکی دیگر از برنامه‌های صنایع دستی، آموزش و ترویج صنایع دستی در نقاط مختلف استان است.

این کار با ایجاد گنجینه‌ای از آثار صنایع دستی کهن برای اولین بار در استان انجام می‌شود.

منبع: عصر هامون

صید سه میلیاردی صیادان خوش شانس در یک شب/ گنجی حلال که درون شکم میش ماهی پنهان است

به گزارش سرویس اجتماعی «توسن» ، چند روز گذشته خبری در فضای مجازی منتشر شد که شاید در وهله اول باور کردنش کمی سخت به نظر می رسید. خبری که در آن عنوان شده بود چهار صیاد در یک شب با صید پر برکت میش ماهی یا همان ماهی کر،حدود سی میلیارد ریال سود نمایند.

عبدالله دیودل یکی از صیادان شهرستان کنارک با اشاره به تایید این موضوع گفت: اگر کمی خوش شانس باشی و در فصل صید ماهی کر در محدوده ای که این ماهی وجود دارد تور پهن کنیم،میشود در یک شب سود بسیاری از محل فروش کیسه شنای داخل شکم این ماهی که در زبان محلی به آن "پوتون" می گویند،کسب نماییم.

وی که خودش دو سال پیش در یک شب حدود دو میلیارد ریال از صید و فروش این ماهی سود کرده است می گوید: کیسه شنایی که داخل شکم ماهی کر موجود است بسیار ارزشمند است و در صنایع پزشکی و داروسازی استفاده دارد،از همین رو هر کیلو این کیسه شنا که بعضی از ماهی ها حدود ۴۰۰ گرمی آن را داخل شکم خود دارند به قیمت ۵ میلیون تومان و ماهی های بزرگتر که کیسه شنای یک کیلویی دارند تا ۱۲ میلیون تومان نیز بفروش می رسد.

سود اصلی در جیب دلالان و واسطه ها

قاسم رز یکی از فعالان صید وصیادی نیز در گفتگو با خبرنگار طلوع کنارک با اشاره به سود بالای صید ماهی کر(میش ماهی) گفت: گوشت میش ماهی ارزش چندانی ندارد و چیزی حدود کیلویی ۱۰ هزار تومان بفروش می رسد،اما سود اصلی درون شکم این ماهی است.

وی با اشاره به اینکه کیسه شنای داخل شکم میش ماهی قیمت بالایی در حدود بیشتر از ۱۲ میلیون تومان دارد،گفت: سود اصلی در جیب دلالان و واسطه ها می رود.

این فعال صیادی تصریح کرد: متاسفانه این محصول هنوز داخل کشور بفروش نمیرسد و ساز و کار مشخصی برای فروش آن نیست و از این رو پس از اینکه صیادان ایم ماهی را صید میکنند، دلالان به سراغ آنها رفته و کیسه شنا داخل میش ماهی را به قیمت پایین تر از آنها خرید کرده و برای فروش به واسطه بعدی می فروشند و یا به کشورهای عربی حوزه خلیج فارس و یا کشور پاکستان صادر میکنند.

میش ماهی . ماهی کر

مدیر شیلات کنارک اظهار داشت: از آنجایی که فصل صید میش ماهی در فاصله زمانی اردیبهشت لغایت پایان تیرماه است لذا صید ماهی مذکور در ماه های دیگر سال غیرمنتظره در سوابق صید و صیادی منطقه محسوب می‌شود که درآمد خوبی از نظر فروش گوشت و کیسه شنا سود زیادی را نصیب صیادان منطقه میکند.

وی افزود: صید میش ماهی به علت داشتن کیسه شنا از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است چراکه قیمت هر کیلو به ۱۰ تا ۱۰۰ میلیون ریال است و از محصولات صادراتی با ارزش استان سیستان و بلوچستان تلقی می‌شود که این محصول در خارج از کشور تبدیل به فرآورده‌های پزشکی و دارویی می‌شود.

آرش ثنایی ادامه داد: میش ماهی یکی از مهم‌ترین گونه‌های ماهی خوراکی خلیج فارس و دریای عمان در محدوده آب های هرمزگان و سیستان و بلوچستان است که ارزش اقتصادی بالایی نیز دارد و از همین رو شیلات هر سال بر اساس تحقیقات و پژوهش کارشناسان برخی از فصول سال را برای حفظ ذخایر آبزیان برای بعضی از گونه‌ها از جمله میش ماهی ممنوع می‌کند.

مدیر شیلات شهرستان کنارک تصریح کرد: صید میش ماهی هرساله در زمانی که این ماهی بیشترین میزان تخم ریزی را دارد برای حفظ نسل این گونه معمولا به مدت ۴۵ روز ممنوع میشود.

ثنایی تاکید کرد: وجود کیسه شنا در بدن میش ماهی که در صنایع پزشکی و دارویی کاربرد دارد موجب ارزش اقتصادی زیاد این گونه شده که به کشورهای چین، مالزی و جنوب شرق آسیا صادر می شود.

مشخصات میش ماهی یا ماهی کر

میش ماهی یا ماهی کر(ker): ماهی درشت و بزرگی است، رنگ شکم آن تقریباً کاهی سفید و سرش بزرگ است، پولکهای نسبتاً پهنی داشته و در پشت قهوه ای رنگ و در ناحیه شکم سفید متمایل به زرد می باشد.

میش ماهی از خانواده ی شوریده ماهیان است و یکی از ماهی های درجه یک دریای جنوب است. یکی از پرطرفدارترین ماهیان دریا می باشد که در اندازه های کوچک آن برای سرخ کردنی

استفاده می کنند و در اندازه و وزن های بزرگتر که بصورت تیکه ای یا فیله شده بفروش می رسد را برای قلیه استفاده می کنند و اگر شما از یک آبادانی بپرسید چه ماهی برای قلیه بهتر است اول اسم میش ماهی را به شما می گوید. میش ماهی در هنگام پاک شدن ضایعات زیادی ندارد و از هر کیلوی این ماهی در نهایت ۲۰۰ گرم ضایعات دارد. میش ماهی برای سرخ کردنی و قلیه مناسب می باشد.گوشت بی تیغ و لخم این ماهی لذید است و کمتر کسی پیدا می شود که بعد از یکبار استفاده و میل نمودن از میش ماهی ،این ماهی خوشمزه را در سبد غذائی خود قرار ندهد.

منبع:طلوع کنارک

تبلور جلوه های زیبای وحدت شیعه و سنی در ماه مبارکرمضان

به گزارش«توسن» در این ایام و لیالی باشکوه و پرفضیلت ویژگی های ممتاز وحدت، همدلی و همزبانی مردمان شیعه و سنی به ویژه در آیین های افطار ماه مبارک رمضان به خوبی قابل لمس است.

در لحظات افطار ماه مبارک رمضان شاهد حضور وحدت بخش اقشار مختلف مردم در مساجد، تکایا و حسینیه های شهرهای زابل، زهک، هیرمند، نیمروز، هامون، زاهدان، میرجاوه، خاش، سراوان، سیب سوران، مهرستان، ایرانشهر، دلگان، سرباز، نیکشهر، قصرقند، فنوج، کنارک و چابهار هستیم.

شرکت در آیین های وعظ و سخنرانی و نماز تراویح از دیگر ویژگی های ماه مبارک رمضان در سیستان و بلوچستان است.

حضور مسوولان ارشد استان به ویژه آیت الله سلیمانی نماینده ولی فقیه و علی اوسط هاشمی استاندار سیستان و بلوچستان، جمع زیادی از مدیران، نخبگان، علما و معتمدان و ریش سفیدان طوایف در ضیافت افطاری دفتر نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در امور اهل سنت استان و مسجد مکی اهل سنت زاهدان جلوه زیبایی از شکوه وحدت شیعه و سنی را به نمایش گذاشت.

بدون شک و تردید حضور وحدت آفرین علما، مسوولان و دلسوزان استان در آیینهای خاص شیعه و اهل سنت و بویژه آیینهای افطار سبب تقویت وحدت و همدلی در جامعه می شود.

در سالهای اخیر به همت علمای تقریبی و حضور مسوولان دلسوز در نظام اسلامی و از جمله دولت تدبیر و امید شاهد افزایش نشستهای وحدت و همدلی در استان هستیم.

امام جمعه خاش با قدردانی از دفتر نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در امور اهل سنت استان و خاش برای پذیرایی از روزه داران گفت: ادامه این برنامه علاوه بر نزدیکتر کردن قلوب مومنان، به تقویت وحدت و همگرایی در جامعه کمک می کند.

حجت الاسلام محمدحسین میری افزود: هر شب در سطح مساجد و حسینیه های این شهرستان نسبت به اطعام نیازمندان و مومنان روزه دار اقدام می شود.

وی بیان کرد: در اجرای این برنامه ها مردم خیرخواه و نوعدوست خاش و مسوولان شهرستان همکاری و مشارکت دارند.

مولوی یعقوب حسین بر رابط نهاد نمایندگی رهبری در امور اهل سنت خاش گفت: وحدت و همدلی علما و بزرگان اهل سنت با علما و بزرگان شیعه در این شهرستان مزیت بسیار مهمی است که سبب تقویت همگرایی در جامعه شده است.

وی ادامه داد: همه ساله امامان جمعه و جماعات، مدیران و مدرسان حوزه های علمیه اهل سنت از آیین های ضیافت افطاری به خوبی استقبال می کنند و این سنت حسنه در نقاط مختلف شهری و روستایی در سطح مساجد شهرستان انجام می شود.

امام جمعه مسجد جامع الخلیل اهل سنت خاش نیز گفت: قرآن عامل مهم وحدت و همدلی در میان مسلمانان است.

مولوی محمدعثمان قلندرزهی از ماه مبارک رمضان بعنوان ماه بهار امت اسلام و بهار قرآن یاد کرد و اظهار داشت: ماه پرفضیلت و با برکت رمضان، ماه رسیدن به خدای یکتا و نزدیک شدن به قرآن و سنت و در نتیجه اتحاد و همبستگی عموم مسلمانان است.

مدیر دفتر آموزش و پژوهش نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در امور اهل سنت سیستان و بلوچستان نیز در گفت و گو با خبرنگار ایرنا گفت: سنت حسنه اطعام و افطاری روزه داران با قوت در سطح استان با هدف تقویت وحدت و یکپارچگی و نمایش جلوه های زیبای همدلی و همزبانی انجام می شود.

حجت الاسلام محمدابراهیم سبزکار افزود: افزون بر پنج هزار نفر از مومنان روزه دار تا پایان ماه مبارک رمضان در ضیافت افطاری این نهاد اطعام می شوند.

وی اظهار داشت: این سنت حسنه در شهر زاهدان به صورت یک روز در میان در حال انجام است و در شب های آینده نیز این برنامه در دیگر شهرهای استان ادامه پیدا می کند.

وی ادامه داد: ماه بزرگ و با عظمت رمضان، ماه نزول قرآن است و این کتاب بزرگ الهی برترین عامل برقراری اتحاد و یکپارچگی و پیوند دهنده قلوب در میان مسلمانان محسوب می شود.

سبزکار بیان کرد : اسلام دین اخوت ، صمیمیت، صلح و رحمت، شفقت، مهر و عدالت است و با شرکت در آیینهای خاص این ماه و از جمله ضیافتهای افطار جلوه های زیبایی از اتحاد و همدلی به نمایش گذاشته می شود.

منبع:ایرنا